

F. t. l. vedr. revisorer og revisionsvirksomheder

Opgaver, som omhandlet i § 1, stk. 2, må som hidtil alene udføres for fysiske og juridiske personer, der driver landbrugsvirksomhed, og hos hvem rådgivningskontoret i et regnskabsår ikke har en større del af sin omsætning end 5 pct. De landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer, hvor der er ansat revisorer, vil - på linie med revisionsvirksomheder, der er omfattet af § 13, - skulle være registreret i Revireg, jf. § 2 og vil være underlagt bestemmelserne om kvalitetskontrol i § 29.

Fortolkningen af begrebet »landbrugsvirksomhed« er uændret i forhold til den gældende bestemmelse. »Landbrugsvirksomhed« vil således sige, at man dyrker afgrøder og/eller har husdyrhold. Dette gælder, hvad enten der er tale om fuldtids- eller deltidbeskæftigelse eller som fritidserhverv. Virksomheder, der leverer varer eller tjenesteydelser til et landbrug, eller som aftager varerne, er ikke omfattet. En revisor, der er ansat på et rådgivningskontor, kan således ikke udføre erklæringsopgaver i henhold til § 1, stk. 2, til f.eks. slagterier, mejerier eller foderstofleverandører.

Stk. 3 er nyt og er alene medtaget, fordi rådgivningskontorerne ikke opfylder kravene til at være egentlige revisionsvirksomheder. Med bestemmelsen fastslås blot, at reglerne om revisionsvirksomheder finder anvendelse på rådgivningskontorerne med de fornødne tilpasninger. Som hidtil vil personer, ansat på rådgivningskontorerne, kunne få godskrevet et år af deres uddannelse under forudsætning af, at de er under instruktion af en godkendt revisor eller en revisor med deponeret godkendelse og under forudsætning af, at de har været beskæftiget med relevante opgaver, jf. § 3, stk. 1, nr. 5. For at opnå godkendelse som registreret revisor vil der som hidtil kræves yderligere to års praktik i en godkendt revisionsvirksomhed.

Til § 18

Forslagets § 18 er en uddybning af den gældende § 10, stk. 1, om revisors meddelelsespligt ved fratrædelse. Efter den gældende bestemmelse består revisors hverv, indtil en ny revisor er tiltrådt, medmindre andet følger af lovgivningen eller er aftalt. Revisor kan dog fratræde, medmindre det strider mod god revisorskik. I forhold til god revisorskik må fratræden forudsætte, at revisor har en rimelig begrundelse for sin fratræden. En vægtig begrundelse kan være, at revisor konstaterer, at uafhængighedskravene til revisor ikke længere er opfyldt. Her vil det være krævet direkte i loven og også via god revisorskik, at revisor fratræder. Baggrunden er, at virksomheden må kunne forvente, at opgaven udføres som aftalt. Henvisningen til god revisorskik blev indsat i revisorlovgivningen i forbin-

delse med den følgelovgivning, der fulgte med den nye årsregnskabslov i 2001. I bemærkningerne til lovforslag L 139, Folketinget 2000-2001, fremgår under § 5, at »Revisor har som hidtil mulighed for at hæve revisionsaftalen inden for rammerne af god revisorskik. Dette må afgøres ud fra omstændighederne i det enkelte tilfælde. Som udgangspunkt vil revisor f.eks. kunne fratræde, hvis aftalen utvivlsomt vil blive misligholdt på grund af virksomhedens manglende evne til at betale revisorhonoraret. Derimod kan revisor som udgangspunkt ikke ophæve aftalen, fordi ledelsen i strid med forslaget § 1, nr. 17 (samt § 2, nr. 2, § 3, nr. 3, og § 4, nr. 8) ikke giver revisor visse nødvendige oplysninger, eller fordi revisor og ledelsen er uenige om indholdet af et regnskab, f.eks. en årsrapport. Her følger det af reglerne om revisionspåtegninger i erklæringsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, at revisor skal tage forbehold i sin påtegning. Revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant under udøvelse af revision, jf. lov om statsautoriserede revisorer § 6 a, stk. 3, og lov om registrerede revisorer § 4 a, stk. 3. Revisor kan derfor ikke undgå pligten til at tage forbehold i sin påtegning ved at fratræde hvervet. Forholdet mellem revisor og hvervgiver kan dog blive så belastet, at det er klart, at revisionsaftalen ikke kan opfyldes, selv efter at revisor har gjort sit yderste for at gennemføre revisionen. Her kan revisor som en sidste udvej være nødt til at opsjæ aftalen.«

Fratræder revisor skal den tiltrædende revisor rette henvendelse til den fratrædende revisor, der har pligt til at oplyse grundene til sin fratræden. I forhold til den gældende bestemmelse er det således, at meddelelsespligten gælder for årsrapporter, både hvis årsrapporten er forsynet med en erklæring som følge af pligt hertil eller som følge af frivillig aftale. Meddelelsespligten gælder endvidere både ved revision, og hvis der er afgivet andre former for erklæringer med sikkerhed på en årsrapport, eksempelvis en erklæring om gennemgang (review). Meddelelsespligten gælder endvidere ved alle selskabsformer, uanset om der er tale om revision eller review af en årsrapport eksempelvis for et aktieselskab eller for en frivillig forening.

Det nye 8. direktiv indeholder en bestemmelse om forholdet mellem tiltrædende og fratrædende revisor, idet det af artikel 23 hedder:

»Erstattes en revisor eller et revisionsfirma af en anden revisor eller et andet revisionsfirma, skal den tidligere revisor eller det tidligere revisionsfirma give den nye revisor eller det nye revisionsfirma adgang til alle relevante oplysninger om den reviderede virksomhed.«